

Relat de Belles Coses Falsees

Dossier de premsa

Rosa Castellnou

Desembre 2013

1. **Encuentros.** Suplement cultural del Diari de Tarragona. 27-07-2013
2. **El Punt Avui.** 19-07-2013
3. **LaVanguardia.** 06-06-2013
4. **Ara.** 07-06-2013
5. **Diari de Tarragona.** Ebre. 06-06-2013
6. **Revista Artiga.** Actualitat. Juliol 2013.
7. **Terres Magazine**
8. **Canal 21.** 19-07-2013
9. **Diari de Tarragona.** 07-06-2013
10. **ACN. Agència Catalana de Notícies.** Cultura / Arts. 06-06-2013
11. **Amposta Ràdio.** 07-06-2013
12. **324.** 06-06-2013
13. **Més Ebre.** 07-06-2013
14. **A cop de foc.** ..10-06-2013
15. **Imagina Ràdio**

Relato de bellas cosas falsas. Pequeñas historias de grandes mentiras

La exposición 'Relato de bellas cosas falsas' traza un paisaje de paisajes; una poligamia paisajística. Lugar de lugares complejo por la infinitud de rincones, relieves, orificios, ventanas, accesos y sendas que lo habitan

ESTHER CANALS PIÑOL

"Una treintena de obras de épocas, lenguajes y procedencias muy diversas" que bailan al son marcado por el comisariado de Albert Martínez López-Amor. Barcelós, Perejaumes, Vayredas, Fontcubertas y Francesc Català Rocas pueden ser utilizados para atraer al público a Amposta, pero una vez allí son sometidos al discurso, incluidos sin rechistar en una disertación conceptual extensa y densa para el más exigente, cuya antena puede volverse loca por la presencia de tantos diales de frecuencia que emiten señal. Señales que se entrecruzan complicando la comprensión, quizá innecesaria, de un global nítido. Señales que van tejiéndose entre ellas para crear una red conceptual acerca del Paisaje.

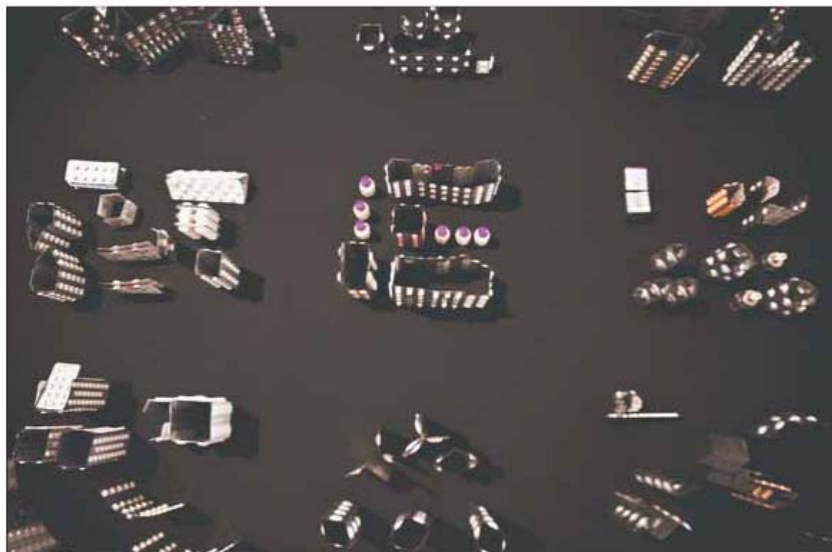
Un paisaje pasado por el quirófano donde un cirujano ha cosido en un solo cuerpo injertos procedentes de intervenciones anteriores ya realizadas por otros especialistas. Un Victor Frankenstein o, mejor aún, una Mary Shelley en potencia. Como mesa de operaciones la pretenciosa cita de Oscar Wilde: "la Vida imita al Arte mucho más que el Arte a la Vida", presente en su ensayo 'La decadencia de la mentira'. Encima de ella se ha operado la evolución del paisaje hacia diferentes concepciones y representaciones. Esta evolución se manifiesta en la exposición ordenada en 6 cajones temáticos: "Verdolatria, Regiones espantosas, El Jardín, Tierras prometidas, La Piel y Hacia paisajes nuevos".

Más allá del vínculo bucólico escondido tras el verde ("Verdolatria"), un paisaje puede ser un espacio de experiencia, de contradicción, de inseguridad, de revisión... Un pacto hecho a medida entre el contacto humano y el entorno que le rodea.

En "Regiones espantosas" el margen se traslada al centro, siendo utilizado como material para la construcción del paisaje contemporáneo: patrimonio industrial, descampados urbanos, paisajes construidos con los despojos de la sociedad capitalista, de sus fobias.

Los paisajes hablan de nosotros mismos y de nuestras necesidades que, en muchas ocasiones, pueden relacionarse con miedos e inseguridades. "El Jardín" hace referencia a aquello que construimos para protegernos.

La materialización de nuestras aspiraciones, impulsos vitales y poesía creativa se encuentran en

Paisaje psicoactivo de Julia Montilla. FOTO: ESTHER CANALS PIÑOL

Vistas de la exposición. FOTO: ESTHER CANALS PIÑOL

los paisajes de las "Tierras prometidas". Espacios de los que emana leche y miel, cemento y luz. Luz pulverizada que nos envuelve y que se nos escapa de las manos al intentar poseerla: utopías. Ideales que nos dan forma, luz y carne. Mentiras que nos mantienen con vida.

En "La Piel" la intimidad, la subjetividad, la experiencia entran en contacto con la tierra, con el lugar y se convierten en paisajes.

Como vemos en todos los apartados temáticos, especialmente en "La Piel" y en el último "Hacia

paisajes nuevos", el discurso, a pesar de pretender elaborar un planteamiento innovador, mantiene un lazo con la concepción tradicional: el vínculo con el lugar; concibiendo así que ideas, historias y pensamientos solo se convierten en paisaje en su conexión con ese lugar.

¿Podrían ser esas mismas ideas, historias y pensamientos lugares autónomos? Lugares de significado, de emoción, de fluir de los sentidos... "Ficciones del yo" en sí mismas.

"Relato de bellas cosas falsas" es una historia de Paisajes: urba-

nos, interiores, personales, deseados, vívidos, ironizados, simbolizados, reledos... Paisajes que conviven con las personas cubriendo sus necesidades. Que tienen un papel principal en la configuración de sus historias. Utilizados en la manifestación de sus ideas y de sus miedos. Que muestran aquello que esconden. Paisajes inspiradores, inspirados. Paisajes contenedores, de nuestro cuerpo, de nuestra basura. El paisaje cutre de nuestras miserias, el orgulloso de nuestras riquezas, de nuestros anhelos de libertad.

Paisajes. Verdes, ajardinados, prometidos, personales, espantosos o nuevos. Construcciones que nos limitan, que nos proyectan. Paisajes. Mentiras en pleno auge que alían la vida que viene cruda.

«CYRIL.- ¡Vaya! ¿Me da otro cigarrillo?...

VIVIAN.- Querido amigo (...) deje que termine de leer el párrafo:

«El Arte encuentra su perfección en sí mismo y no fuera de él. No hay que juzgarlo conforme a un modelo interior. Es un velo más que un espejo. Posee flores y aves desconocidas en todas las selvas. Crea y destruye mundos y puede

arrancar la luna del cielo con un hilo escarlata. Suyas son las formas más reales que un ser viviente, suyos son los grandes arquetipos de que son copias imperfectas las cosas existentes. Para él la Naturaleza no tiene leyes ni uniformidad. Puede hacer milagros a voluntad, y los monstruos salen del abismo a su llamada. Puede ordenar al almendro que florezca en invierno y hacer que nieve sobre un campo de trigo en verano. A su voz, la helada coloca su dedo de plata sobre la boca ardorosa de junio, y los leones alados de las montañas Lidiás salen de sus cavernas. Cuando pasa, las driades lo espían desde la espesura y los faunos bronceados le sonríen de modo extraño. Loadoran dioses con cabezas de halcón, y los centauros galopan junto a él.»

CYRIL.- Eso me ha gustado. Me lo imagino. ¿Ha acabado?*

*Oscar Wilde, «La decadencia de la mentira»

Lo Pati
Del 8 de junio al 1 de setiembre
Centre d'Art - Terres de l'Ebre
C/Gran Capità, 38-40
Amposta

Publicat a :

Encuentros. Suplement cultural del Diari de Tarragona. Pàg. 12. Dissabte, 27 de juliol de 2013.

Enllaç: <http://www.diaridetarragona.com/uploads/5151f6224800128.pdf>

Cultura

EXPOSICIONS

CARINA FILELLA

Paisatge cultural

Una exposició al centre d'art Lo Pati d'Amposta reuneix obres de Miquel Barceló, Joaquim Mir, Vayreda, Jorge Ribalta, Perejaume i els fotògrafs Català-Roca i Joan Fontcuberta, entre altres.

Al·l'assaig *La decadència de la mentida* Oscar Wilde hi va escriure una frase que ha arribat a fer història: “La vida imita l'art molt més que l'art la vida.” Aquest text va provocar una nova interpretació del paisatge com a construcció cultural; “va començar a establir la noció que el paisatge és una percepció canviant”, apunta Albert Martínez López-Amor, el comissari de l'exposició *Relat de Belles Coses Falses*, que fins al dia 1 de setembre es pot veure a Lo Pati, el centre d'art de les Terres de l'Ebre, amb seu a Amposta.

La mostra, que manlleva el títol de la mateixa obra d'Oscar Wilde, té com a fil conductor el paisatge, el tema estrella de les arts visuals que no defalleix amb els pas dels anys. Per què? Com aconsegueix anar reeditant el seu interès? “Precisament per la seva capacitat de renovació, que permanentment el porta a trobar nous *territoris* per representar” segons Albert Martínez, que afegeix que, en la línia del que deia Wilde, “el paisatge no existeix en si mateix; és una invenció de signe cultural modelada lentament per la representació artística”.

En aquesta ocasió, el paisatge s'aborda des de diferents perspectives: “Des de l'experiència personal o fins i tot des del rebuig”, apunta el comissari. I les maneres diverses de crear el paisatge es mostren a través d'una trentena d'obres, d'èpoques, llenguatges i procedència molt diverses. Amb treballs d'artistes tan reconeguts com Miquel Barceló, Joaquim Mir, Jorge Ribalta, Perejaume i els fotògrafs Francesc Català-Roca i Joan Fontcuberta, entre molts altres.

Relat de Belles Coses Falses s'estructura en sis apartats que ofereixen “pistes històriques, contemporànies i potencials” sobre els processos de gènesi del paisatge. El primer, titulat *Verdolatria*, fa “una al·lusió irònica a la fal·lera de cromatisme verd que inunda els discursos més convencionals sobre el paisatge”. Aquí s'hi apleguen obres de Josep Berga, Francesc Guasch Homs, Mir, Pere Gussinyé, Mariona Moncunill + Rasmus Nilausen, i la instal·lació *Luto ibérico*, de Carlos Aires.

El títol del segon apartat és molt explícit: *Regions espantoses*: s'hi mostren “les imatges del rebuig, de l'indesitjable, de l'abandonament o del desconegut: de tot allò que ha estat invisible i negligit, subjecte a la indiferència, els menyspreu o la por, i que en determinat moment esdevé paisatge”, segons el comissari. S'hi agrupen les propostes de Xavier Basiana + Jaume Orpinell, Basurama, Julia Montilla, Xavier Ribas i Joaquim Vayreda.

A l'àmbit dedicat al jardí, aquell que es veu com a entorn plaent i ideal, s'hi exhibeixen obres de l'equip Arquitectura i dels artistes Juan Antonio Hernández-Díez, Enrique Radigales, Jorge Ribalta i Palle Nielsen, de qui s'exposa la instal·lació multimèdia, amb vídeo i música, *El Model. Model per una societat qualitativa*. A *Terres promeses* –“l'anhel de trobar un món millor és cabdal en la invenció del paisatge”, segons Albert Martínez– s'hi pot veure una obra gràfica de gran format de Miquel Barceló, *A Mali*, que forma part de la col·lecció que l'artista va fer en aquest país africà. També s'hi apleguen treballs d'artistes tan diversos com ara Francesc Català-Roca, Patrícia Dauder, Jaume Mercadé, Txema Salvans i Soriano Montagut.

Un cinquè bloc és *La pell*, on es mostren aquells paisatges que neixen a partir de les històries subjectives – “les ‘ficcions del jo’, com s'han anomenat en determinats moments del pensament contemporani”, segons Martínez–. Estan representats pels artistes Rosa Amorós, Fina Miralles, Francesc Ruiz i Alberto Schommer.

I, finalment, *Cap a paisatges nous*. Aquest últim apartat “compendia el concepte central de l'exposició: sempre estem ideant paisatges nous, en un moviment continuat de construcció simbòlica que ens fa acumular imatges i marcs al corpus paisatgístic”, segons el comissari. S'hi inclouen obres de Joan Fontcuberta, Albert Gusi, Perejaume, Frederic Perers i una instal·lació de vídeo de Job Ramos.

Les obres que s'exposen han estat cedides per tres museus, el Macba, el MNAC, el Museu de Valls– i per diverses galeries d'art emergent. El director del centre d'art Lo Pati, Blai Mesa, subratlla el fet que aquests museus hagin col·laborat amb el muntatge i fer possible que per primer cop s'exposin a aquest centre ebrenc obres d'artistes com Mir, Vayreda i Perejaume. “Per a mi ha estat un repte descomunal”, apunta Mesa.

RELAT DE BELLES COSES falses

Col·lectiva

Lloc: Centre d'Art Lo Pati d'Amposta

Dies: Fins a l'1 de setembre.

Horari: Divendres i dissabtes, de 17:00 a 20:00, i diumenges d'11:30 a 14:00

Més enllà de l'Ebre

Els organitzadors de *Relat de belles coses falses* destaquen la importància que una exposició com aquesta s'hagi pogut muntar al centre ebrenc Lo Pati, a Amposta, “que està en un extrem del país” i que marca una gran tasca “descentralitzadora”, segons el comissari, Albert Martínez. Però ara també es plantegen que el muntatge es pugui veure en altres ciutats catalanes, especialment a Barcelona.

Complements

L'exposició es complementa amb dues accions artístiques relacionades amb el paisatge concret del Delta de l'Ebre, que en les pròximes setmanes realitzaran el col·lectiu Basurama i l'artista Albert Gusi. Tindran com a base d'operacions la residència Baladre, que Lo Pati gestiona al nucli de Balada, una pedania d'Amposta.

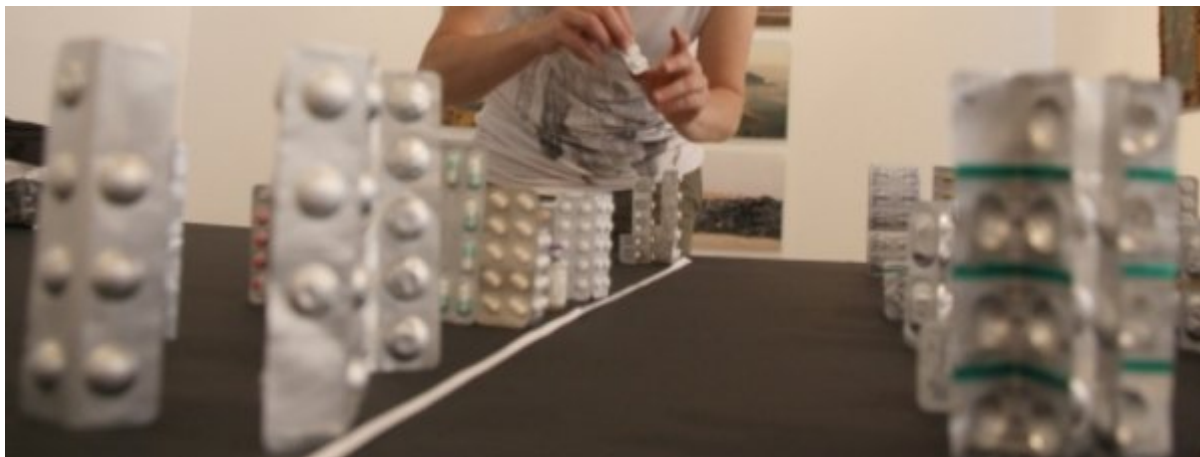
Publicat a : El Punt Avui. Secció 'Exposicions' Divendres 19 de juliol de 2013.

Enllaç: <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/-/19-cultura/659916-paisatge-cultural.html?tmpl=component&print=1&page=>

3. Vanguardia. 06-06-2013

Lo Pati d'Amposta aborda la construcció del paisatge en una exposició

'Relat de Belles Coses Falses' mostra treballs de Miquel Barceló, Perejaume, Joaquim Vayreda o Francesc Català Roca

Una de les obres de la mostra: un paisatge urbà construït amb embolcalls de pastilles psiquiàtriques. ACN / Jordi Marsal

Amposta. (ACN).- El centre cultural **Lo Pati d'Amposta** obrirà les portes aquest dissabte al vespre –i fins l'1 de setembre– l'exposició **Relat de Belles Coses Falses**, un conjunt d'**obres visuals** de diferents disciplines artístiques que volen plantejar una reflexió al voltant de la **construcció del paisatge**. Entre els treballs, cedits pels mateixos artistes, per galeries d'art de Madrid i Barcelona així com pel MNAC, el Macba i el Museu de Valls, figuren originals de **Miquel Barceló, Perejaume, Joaquim Vayreda** o fotografies de **Francesc Català Roca**. Els responsables de la mostra destaquen que aquestes aportacions obren una nova etapa de col·laboració entre institucions per difondre l'**art** més enllà dels grans nuclis.

Al voltant d'una trentena de treballs de diferents èpoques i estils, amb pintures, fotografies, escultures, intervencions artístiques o vídeo creacions formen el cos central de l'exposició. Una "barreja de llenguatges i de conceptes", en paraules del seu comissari, Albert Martínez, que vol subratllar el fet del paisatge com a "construcció cultural".

Una realitat que no existeix en ella mateixa sinó "en la mesura que els artistes i el món de la cultura representen el territori" transformant-lo en imatges, sons i sensacions "que fan que en l'imaginari col·lectiu es converteixi en un paisatge".

Per bastir-la, s'han captat "peces úniques", la meitat de les quals cedides per artistes, tres galeries d'art de Barcelona i dos de Madrid. L'altra meitat procedeix de "col·leccions públiques" del MNAC, el Macba i del Museu de Valls. Un procediment costós i feixuc, segons el mateix Martínez, però que pot esperonar una "nova etapa" de col·laboració institucional en l'organització d'aquest tipus

d'exposicions en un "moment d'instabilitat de recursos".

"Inaugura una forma de treballar més col·laborativa amb el territori, des de les institucions que estan al capdamunt en l'àmbit mundial a les més locals. Que l'art generat a Catalunya i a la resta de l'Estat, a més d'alguns estrangers, es pugui veure en llocs que no han representat la centralitat cultural, en aquest cas Amposta, amb un diàleg a primer nivell en art contemporani", subratlla el responsable del projecte, qui destaca també la pertinença de la seva ubicació en l'entorn del particular paisatge del delta de l'Ebre.

La mostra s'estructura en sis grans espais. D'una banda, la "verdolatria", com a irònica referència al cromatisme verd dominant dels discurs més convencionals, que recull obres paisatgístiques de diferents tradicions pictòriques que vinculen aquestes representacions amb paisatges idíl·lics amb d'altres que ho són. En segon lloc, les "regions espantoses", amb imatges del rebuig, l'indesitjable, l'abandonament o del desconegut, relegat a la invisibilitat, la indiferència o la por. El "jardí", com a paradís, un entorn ideal per a la cultura i el progrés social o propostes d'urbanisme contemporani.

En quart lloc, les "terres promeses", com la recerca d'un món millor a partir de la invenció de paisatges, buscant espais de llibertat, d'afirmació i felicitat. Un altre dels àmbits és "la pell", o com les històries subjectives poden convertir-se en paisatge potenciant la seva connexió amb un lloc. Per últim, "Cap a paisatges nous", vol compendiar el concepte bàsic de l'exposició: la ideació constant de nous paisatges, en un moviment de construcció simbòlica que acumula imatges, amb una reflexió especial sobre el món de la tecnologia i els processos de renovació.

"Hem volgut barrejar llenguatges i èpoques: la cultura és un continu. L'art contemporani, de fet, és el que sempre hem tingut. Volem traspasar frontera, la por del públic a entrar als centres d'art contemporani perquè ho veuen com una barrera. Tot és obert i serveix per gaudir imatges, per connectar amb paisatge i percepció territori", conclou Martínez.

La regidora de Cultura de l'Ajuntament d'Amposta, Maria del Mar Panisello, ha mostrat la seva satisfacció per l'obertura de la mostra, que ha qualificat d'"increïble" tot destacant les obres que s'hi exposen i la possibilitat de començar a "treure la cultura" fora de les grans urbs "ampliant horitzons".

Publicat a : La Vanguardia. Terres de l'Ebre. Dijous, 6 de juny de 2013.

Enllaç: <http://www.lavanguardia.com/local/terres-de-lebre/20130606/54374745350/lo-pati-d-amposta-aborda-en-una-exposicio-la-construccio-del-paisatge-amb-obres-vingudes-de-madrid.html>

4. Ara. 07-06-2013

Lo Pati d'Amposta aplega obres de Miquel Barceló, Perejaume, Joaquim Vayreda i Francesc Català Roca

'Relat de belles coses falses' és una exposició sobre la construcció del paisatge

ACN

Amposta | Actualitzada el 07/06/2013 13:10

Un dels treballs exposats a Lo Pati d'Amposta provinent del Macba / ACN

El centre cultural Lo Pati d'Amposta acollirà aquest dissabte al vespre i fins l'1 de setembre l'exposició 'Relat de belles coses falses', un conjunt d'obres visuals de diverses disciplines artístiques que volen plantejar una reflexió al voltant de la construcció del paisatge. Els treballs estan cedits pels mateixos artistes o per galeries d'art de Madrid i Barcelona, així com pel MNAC, el Macba i el Museu de Valls. Hi ha obres originals de Miquel Barceló, Perejaume, Joaquim Vayreda i fotografies de Francesc Català Roca. Els responsables de la mostra destaquen que aquestes aportacions obren una nova etapa de col·laboració entre institucions per difondre l'art més enllà dels grans nuclis i en un "moment d'inestabilitat de recursos".

Una trentena de treballs de d'èpoques i estils diferents, amb pintures, fotografies, escultures, intervencions artístiques i videocreacions, formen el cos central de l'exposició. Una "barreja de llenguatges i de conceptes", en paraules del seu comissari, Albert Martínez, que vol subratllar el fet del paisatge com a "construcció

cultural". Una realitat que no existeix en ella mateixa, sinó "en la mesura que els artistes i el món de la cultura representen el territori" i el transformen en imatges, sons i sensacions "que fan que en l'imaginari col·lectiu es converteixi en un paisatge".

La mostra afavoreix "que l'art generat a Catalunya i a la resta de l'Estat, a més d'algun estranger, es pugui veure en llocs que no han representat la centralitat cultural, en aquest cas, Amposta, amb un diàleg a primer nivell en art contemporani", subratlla el responsable del projecte, que destaca també la pertinença de la seva ubicació en l'entorn del particular paisatge del delta de l'Ebre.

Una mostra dividida en sis seccions

Aquesta exposició s'estructura en sis grans espais. D'una banda, la 'verdolatria', com a irònica referència al cromatisme verd dominant dels discursos més convencionals, que recull obres paisatgístiques que es vinculen amb paisatges idíl·lics. En segon lloc, les 'regions espantoses', amb imatges del rebuig, l'indesitjable, l'abandonament o del desconegut, relegat a la invisibilitat, la indiferència o la por. El 'jardí', com a paradís, un entorn ideal per a la cultura i el progrés social, i per incloure propostes d'urbanisme contemporani. En quart lloc, les 'terres promeses', com la recerca d'un món millor a partir de la invenció de paisatges, buscant espais de llibertat, d'afirmació i felicitat. Un altre dels àmbits és 'la pell', o com les històries subjectives poden convertir-se en paisatge potenciant la seva connexió amb un lloc. Per últim, 'cap a paisatges nous', que vol compendiar el concepte bàsic de l'exposició: la ideació constant de nous paisatges juntament amb una reflexió especial sobre el món de la tecnologia i els processos de renovació.

"Hem volgut barrejar llenguatges i èpoques perquè la cultura és un continu. L'art contemporani, de fet, és el que sempre hem tingut. Volem traspassar fronteres, això és, la por del públic a entrar als centres d'art contemporani perquè ho veuen com una barrera. Tot és obert i serveix per gaudir les imatges i connectar el paisatge amb la percepció d'un territori".

Publicat a : Ara i també a Ara Balears. Secció 'Art'. Text extret de l'ACN. Divendres, 7 de juny de 2013.

Enllaç: http://www.ara.cat/cultura/Lo_Pati_d-Amposta-Relat_de_Belles_Coses_Falses-Mnac-Macba-Museu_de_Valls-Miquel_Barcelo-Perejaume-Joaquim_Vayreda-Francesc_Catala_Roca_0_933506830.html

I: http://www.arabalears.cat/cultura/Lo_Pati_d-Amposta-Relat_de_Belles_Coses_Falses-Mnac-Macba-Museu_de_Valls-Miquel_Barcelo-Perejaume-Joaquim_Vayreda-Francesc_Catala_Roca_0_933506830.html

5. **Diari de Tarragona.** Ebre. 06-06-2013

Lo Pati d'Amposta aborda en una exposició la construcció del paisatge, amb obres vingudes de Madrid i Barcelona '

Relat de Belles Coses Falses' mostra treballs de Miquel Barceló, Perejaume, Joaquim Vayreda o Francesc Català Roca

ACN

El centre cultural Lo Pati d'Amposta obrirà les portes aquest dissabte al vespre -i fins l'1 de setembre- l'exposició 'Relat de Belles Coses Falses', un conjunt d'obres visuals de diferents disciplines artístiques que volen plantejar una reflexió al voltant de la construcció del paisatge. Entre els treballs, cedits pels mateixos artistes, per galeries d'art de Madrid i Barcelona així com pel MNAC, el Macba i el Museu de Valls, figuren originals de Miquel Barceló, Perejaume, Joaquim Vayreda o fotografies de Francesc Català Roca. Els responsables de la mostra destaquen que aquestes aportacions obren una nova etapa de col·laboració entre institucions per difondre l'art més enllà dels grans nuclis.

Al voltant d'una trentena de treballs de diferents èpoques i estils, amb pintures, fotografies, escultures, intervencions artístiques o vídeo creacions formen el cos central de l'exposició. Una "barreja de llenguatges i de conceptes", en paraules del seu comissari, Albert Martínez, que vol subratllar el fet del paisatge com a "construcció cultural". Una realitat que no existeix en ella mateixa sinó "en la mesura que els artistes i el món de la cultura representen el territori" transformant-lo en imatges, sons i sensacions "que fan que en l'imaginari col·lectiu es converteixi en un paisatge".

Per bastir-la, s'han captat "peces úniques", la meitat de les quals cedides per artistes, tres galeries d'art de Barcelona i dos de Madrid. L'altra meitat procedeix de "col·leccions públiques" del MNAC, el Macba i del Museu de Valls. Un procediment costós i feixuc, segons el mateix Martínez, però que pot esperonar una "nova etapa" de col·laboració institucional en l'organització d'aquest tipus d'exposicions en un "moment d'inestabilitat de recursos".

"Inaugura una forma de treballar més col·laborativa amb el territori, des de les institucions que estan al capdamunt en l'àmbit mundial a les més locals. Que l'art generat a Catalunya i a la resta de l'Estat, a més d'alguns estrangers, es pugui veure en llocs que no han representat la centralitat cultural, en aquest cas Amposta, amb un diàleg a primer nivell en art contemporani", subratlla el responsable del projecte, qui destaca també la pertinença de la seva ubicació en l'entorn del particular paisatge del delta de l'Ebre.

La mostra s'estructura en sis grans espais. D'una banda, la "verdolatria", com a irònica referència al cromatisme verd dominant dels discurs més convencionals, que recull obres paisatgístiques de diferents tradicions pictòriques que vinculen aquestes representacions amb paisatges idíl·lics amb d'altres que ho són. En segon lloc, les "regions espantoses", amb imatges del rebuig, l'indesitjable, l'abandonament o del desconegut, relegat a la invisibilitat, la indiferència o la por. El "jardí", com a paradís, un entorn ideal per a la cultura i el progrés social o propostes d'urbanisme contemporani.

En quart lloc, les "terres promeses", com la recerca d'un món millor a partir de la invenció de paisatges, buscant espais de llibertat, d'afirmació i felicitat. Un altre dels àmbits és "la pell", o com les històries subjectives poden convertir-se en paisatge potenciant la seva connexió amb un lloc. Per últim, "Cap a paisatges nous", vol compendiar el concepte bàsic de l'exposició: la ideació constant de nous paisatges, en un moviment de construcció simbòlica que acumula imatges, amb una reflexió especial sobre el món de la tecnologia i els processos de renovació.

"Hem volgut barrejar llenguatges i èpoques: la cultura és un continu. L'art contemporani, de fet, és el que sempre hem tingut. Volem traspasar frontera, la por del públic a entrar als centres d'art contemporani perquè ho veuen com una barrera. Tot és obert i serveix per gaudir imatges, per connectar amb paisatge i percepció territori", conclou Martínez.

La regidora de Cultura de l'Ajuntament d'Amposta, Maria del Mar Panisello, ha mostrat la seva satisfacció per l'obertura de la mostra, que ha qualificat d'"increïble" tot destacant les obres que s'hi exposen i la possibilitat de començar a "treure la cultura" fora de les grans urbs "ampliant horitzons".

Publicat a : Diari Tarragona Ebre. Secció de Cultura. Dijous, 6 de juny de 2013.

Enllaç: <http://www.diaridetarragona.es/noticia.php?id=1793>

6. Revista Artiga. Actualitat. Juliol 2013.

ACTUALITAT

// 12

«RELAT DE BELLES COSES FALSES»

// MÀRIUS DOMINGO

*Lo Pati. Centre d'Art de les Terres de l'Ebre. Amposta
Del 8 de juny al 11 de setembre de 2013
lopati.cat*

«Relat de belles coses falses» porta com a subtítol «una exposició de paisatges», una mostra comissariada per Albert Martínez Lopez-Amor, que ha estat possible gràcies a la col·laboració del MACBA, el MINAC i el Museu de Valls, així com les galeries de Barcelona ADN, Estrany de la Mota i ProjecteSD, i les madrilenyes Casa sin fin i The Goma. Un camí molt fructífer que espero i desitjo que continuï en el futur. En aquest sentit l'exposició recorre un ampli ventall de possibilitats i camins suggeridors oberts ja que, en paraules dels responsables, s'han explorat:

[...]fronts de creació, com la tecnologia, el pensament urbà, les cultures del lleure o el treball des de la identitat individual. A través de llenguatges molt diversos —pintura, fotografia, obra tridimensional o vídeo art—, bastim una narració de possibilitats, on tot pot esdevenir paisatge. L'entorn natural, òbviament, però també espais menys evidents: els indrets desafortunats, els escenaris de l'activitat humana, els ambients sonors, l'experimentació corporal, els episodis de conflicte, les visions espacials que proposen lectures crítiques, les estètiques de les relacions, la performance... Un llarg etcètera de conceptes, transformats en convencions artístiques, transformades en hipotètiques revelacions.

El paisatge com a element comú que aglutina és un dels temes que més ha preocupat els artistes vinculats a l'espai que coneixem genèricament com a «Terres de

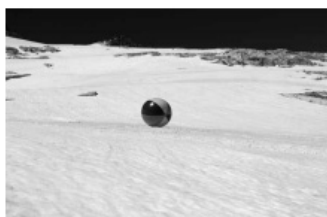
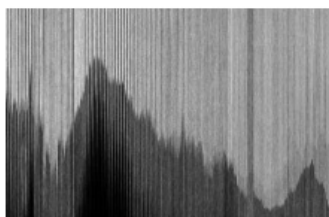
l'Ebre». El 2010 els artistes Manel Margalef, Leonardo Escoda, Josep Salmerón i Lluís Vives, vinculats a aquest territori com a brillants representants dels anys 80, presentaven «La mirada reposada, una revisió del paisatge». El maig del 2012 podem veure al Museu d'Art Modern de Tarragona «Repensar terra, una reflexió creativa des de les Terres de l'Ebre», una mostra produïda per l'Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Tortosa, comissariada per Leonardo Escoda, on nou creadors (Alfred Porres, David Curto, Jep Colomé, Neus Llatje, Pilar Lanau, Andreu Subirats, Albert Aragonés, Toni Cardona i Elena Espuny), procedents de diferents camps i fent servir múltiples llenguatges, reflexionaven sobre com les relacions que es produeixen entre espai, territori i societat condicionen el discurs creatiu. En aquest context la proposta de Lo Pati és molt pertinent i permet enriquir la visió global que els creadors (fent servir aquesta paraula en sentit ampli) tenen d'aquesta idea multidireccional que repre-

ro molt remarcable l'esforç crític que ha fet el comissari per tal de donar unitat a l'exposició: a vegades no cal anar a Berlín o a Madrid per veure coses interessants.

La mostra inclou el pintor postmodernista Joaquim Mir, que ens recorda, en alguns aspectes del seu treball, que al món, encara que lluny de casa nostra, algú començava a pensar en l'abstracció com a instrument per reflectir la realitat; o el vallenc Jaume Mercadé, que fou el gran cronista de l'aspror del Camp de Tarragona. També trobem a Joaquim Vayreda, un dels millors i més coneguts deixebles de Martí Alsina. Vayreda, que va exposar per tot Catalunya i en molts altres llocs, es va moure poc d'Olot, on va crear escola, posant de manifest la importància de la perifèria com a espai que alimenta l'imaginari bucòlic d'una societat en ràpida evolució. A la llista d'artistes hem d'afegir Carlos Aires, Rosa Amorós, Arquitectura (Josep Camps i Olga Felip), Miquel Barceló, Xavier Basiana i Jaume Orpinell, Basurama, Josep Ber-ga i Boix, Francesc Català-Roca, Patricia Dauder, Joan Fontcuberta, Francesc Guasch Homs, Albert Gusi, Pere Gussinyé, Juan Antonio Hernández-Díez, Fina Miralles, Mariona Moncunill i Rasmus Nilausen, Julia Montilla, Palle Nielsen, Perejaume, Frederic Perers, Enrique Radigales, Job Ramos, Jorge Ribalta, Xavier Ribas, Francesc Ruiz, Txema Salvans, Alberto Schommer i Soriano Montagut. Un ampli ventall de personalitats creatives, amb obres en múltiples formats, que no deixaran indiferent a ningú.

Fotografia (esquerra): Txema Salvans, de la sèrie Scanish Hits, 2005. Baix (d'esquerra a dreta): Enrique Radigales, Souvenir, 2013; Albert Gusi, Aneto (vídeo), 2012; Joan Fontcuberta, Orogenesi Derain, 2004; Basurama, Mar Menor Golf Resort / Polaris World, 2008.

Publicat a : Artiga, revista d'art i pensament contemporani. Núm. 19

Per Màrius Domingo. Pàg. 12, secció 'Actualitat'. Juliol 2013.

Enllaç: <http://www.art-tarragona.com/artiga/Artiga19.pdf>

7. Terres Magazine

Quan un tros de terra esdevé un indret? *Relat de Belles Coses Falses*

Exposició comissariada per Albert Martínez López-Amor
Del 8 de juny a l'1 de setembre
Centre d'Art Lo Pati, Amposta.

La vida imita l'art molt més que l'art imita la vida. Això prové no només de l'instint imitatiu de la vida sinó del fet que el do conscient de la vida és trobar la seva expressió, i l'art li ofereix certes formes de bellesa per a la realització d'aquesta energia. Aquesta teoria, inèdita fins ara, és extraordinàriament fecunda i dona una llum completament nova sobre la història de l'art.

D'això es dedueix com a corol·lari que la naturalesa exterior imita també l'art. Els únics efectes que pot mostrar són els que hem vist ja en poesia o pintura. Aquest és el secret de l'encant de la naturalesa i així mateix l'explicació de la seva debilitat.

La revelació final és que la mentida, és a dir, relat de belles coses falses, és el fi mateix de l'art. Però crec haver parlat prou. Sortim ara a la terrassa, on "el paó blanc defalleix com un fantasma", mentre l'estrella de la nit "banya de plata el cel gris". En caure la tarda, la naturalesa és d'un efecte meravellosament suggestiu i no manca de bellesa, encara que potser serveixi principalment per il·lustrar cites de poetes.

Vinguil ja n'hem parlat prou.

Fragment manllevat de l'assaig d'Oscar Wilde "The Decay of Living - La decadència de la mentida-", extret del dossier de premsa de l'exposició "Relat de Belles Coses Falses: una exposició de paisatges".

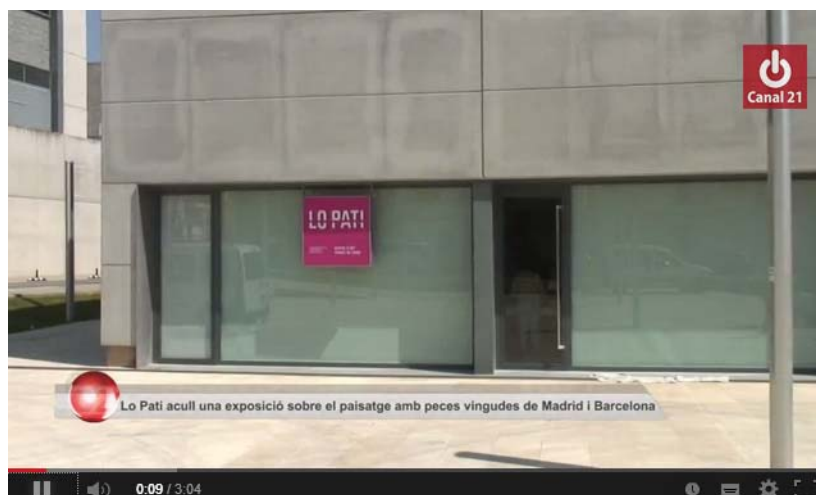

Interpretació de la il·lustració
La Rioja y sus siete valles,
d'Ernesto Reiner.

Publicat a : Terres Magazine.

Enllaç: http://www.terresmagazine.com/revista/8/33/Relat_de_coses_belles_falses/ca

8. Canal 21. 19-07-2013

Emès a : Canal 21. Divendres, 19 de juliol de 2013.

Enllaç: <http://www.youtube.com/watch?v=bc4D2ohY1GQ>

[Artículo anterior](#)

[Artículo siguiente](#)

Rango del artículo | 7 jun. 2013 | *Diari de Tarragona*

Lo Pati estrena la mostra 'Relat de Belles Coses Falses'

El centre cultural Lo Pati d'Amposta obrirà les portes aquest dissabte al vespre -i fins l'1 de setembre- l'exposició 'Relat de Belles Coses Falses', un conjunt d'obres visuals de diferents disciplines artístiques que volen plantejar una reflexió al voltant de la construcció del paisatge.

FOTO: JOAN REVILLAS

Un paisatge urbà construït amb embolcallers de pastilles psiquiàtiques.

Publicat a: Diari de Tarragona. Divendres, 7 de juny de 2013.

10. ACN. Agència Catalana de Notícies. Cultura / Arts. 06-06-2013

06.06.2013 - 16.17 h

Lo Pati d'Amposta aborda en una exposició la construcció del paisatge, amb obres vingudes de Madrid i Barcelona

'Relat de Belles Coses Falses' mostra treballs de Miquel Barceló, Perejaume, Joaquim Vayreda o Francesc Català Roca

Amposta (ACN).- El centre cultural Lo Pati d'Amposta obrirà les portes aquest dissabte al vespre -i fins l'1 de setembre- l'exposició 'Relat de Belles Coses Falses', un conjunt d'obres visuals de diferents disciplines artístiques que volen plantejar una reflexió al voltant de la construcció del paisatge. Entre els treballs, cedits pels mateixos artistes, per galeries d'art de Madrid i Barcelona així com pel MNAC, el Macba i el Museu de Valls, figuren originals de Miquel Barceló, Perejaume, Joaquim Vayreda o fotografies de Francesc Català Roca. Els responsables de la mostra destaquen que aquestes aportacions obren una nova etapa de col·laboració entre institucions per difondre l'art més enllà dels grans nuclis.

Publicat a : ACN. Agència Catalana de Notícies. Secció 'Cultura / Arts'. Dijous, 6 de juny de 2013.

Enllaç: <http://www.acn.cat/acn/715666/Noticia/text/Noticia.html>

11. Amposta Ràdio. 07-06-2013

El Centre d'Art Lo Pati presenta una exposició sobre el paisatge amb peces cedides per tres museus i cinc galeries d'art

Cap lloc no és un paisatge si abans l'art no es fixa en ell i no el fixa en forma de representació artística. Aquesta és la idea que fonamenta Relat de Belles Coses Falses, que a través d'una trentena d'obres d'èpoques, llenguatges i procedències molt diverses, recorre i proposa diferents maneres d'entendre el paisatge

Del 8 de juny fins l'1 de setembre el Centre d'Art Lo Pati acollirà aquesta mostra que, tal com ha explicat la regidora de Cultura de l'Ajuntament d'Amposta, Mar

Panisello, “marcarà un abans i un després al nostre centre d’art, ens hem marcat un repte molt important amb aquesta exposició, i el resultat és increïble”.

Així, obres vingudes del MNAC, del MACBA, el Museu de Valls i diverses galeries d’art de Barcelona i Madrid, o fins i tot cedides pels propis artistes; conviuen per abordar el tema del paisatge com a tema artístic convertint l’exposició en un passeig artístic lligat al paisatge.

El comissari de l’exposició, Albert Martínez, ha destacat que amb “Relat de Belles Coses Falses” s’inaugura una nova manera de treballar entre les institucions, en un moment marcat per l’escassetat de recursos, cal “explorar altres vies per continuar fent activitat” i en aquest sentit ha assegurat que aquest sistema de col·laboració entre institucions públiques obre una “nova etapa”.

La mostra combina pintura, escultura, fotografia i vídeo, i estructura els materials artístics en sis apartats que ofereixen pistes històriques, contemporànies i potencials, sobre el processos de gènesi del paisatge:

Verdolatria

Una al·lusió irònica a la fal·lera de cromatisme verd que inunda els discursos més convencionals sobre el paisatge. A la vegada, un recorregut que connecta determinades tradicions pictòriques del paisatgisme –l’Escola d’Olot és la més conspícua– amb representacions contemporànies on el vincle del paisatge amb la natura no és sempre tan idíl·lic i amable com pinta la postal.

Regions espantoses

Imatges del rebuig, de l’indesitjable, de l’abandonament o del desconegut: de tot allò que ha estat invisible i negligit, subjecte a la indiferència, els menyspreu o la por, i que en determinat moment esdevé paisatge.

L’accés i paulatina consideració artística dels llocs marginals és un dels grans motors d’ampliació del catàleg paisatgístic.

El jardí

Etimològicament, un jardí és un clos tancat i protegit. Una imatge tranquil·litzadora que és a l’origen mateix de la construcció paisatgística. L’exposició ressegueix l’empremta del jardí, entorn plaent i ideal, en àmbits tan diversos com la cultura del lleure musical, les experiències de progrés social o determinades propostes d’urbanisme contemporani.

Terres promeses

L'anhel de trobar un món millor és cabdal en la invenció de paisatges: imatges plenes a vessar de possibilitats, de ganes de trobar escletxes que deixin passar un aire fresc i consolidar petits espais de llibertat, d'afirmació i de felicitat. Les nostres terres promeses tenen profunditat, ironia o humor, però potser el que millor les caracteritza és un alè de nostàlgia.

La pell

Les històries subjectives poden convertir-se en paisatge quan potencien la seva connexió amb un lloc. Les representacions de la identitat –les 'ficcions del jo', com s'han anomenat en determinats moments del pensament contemporani– són essencials per entendre la creació actual. També ho són per comprendre alguns processos de creació paisatgística.

Cap a paisatges nous

L'últim apartat compendia el concepte central de l'exposició: sempre estem ideant paisatges nous, en un moviment continuat de construcció simbòlica que ens fa acumular imatges i marcs al corpus paisatgístic. Els camins d'aquesta creació són múltiples: la reflexió entorn la tecnologia, les estètiques relacionals, la memòria històrica... en general, qualsevol plantejament innovador que impliqui un procés de renovació constant de què i com mirem.

Emès a : Amposta Ràdio. Divendres, 7 de juny de 2013. Publicat també a la seva web.

Enllaç: <http://www.amposta.cat/radio/pagina.asp?id=823&i=ca>

12. 324. 06-06-2013

Catalunya // Montsià

Lo Pati d'Amposta aborda en una exposició la construcció del paisatge, amb obres vingudes de Madrid i Barcelona

06/06/2013 - 19.00h.

Amposta (ACN).- El centre cultural Lo Pati d'Amposta obrirà les portes aquest dissabte al vespre -i fins l'1 de setembre- l'exposició 'Relat de Belles Coses Falses', un conjunt d'obres visuals de diferents disciplines artístiques que volen plantejar una reflexió al voltant de la construcció del paisatge. Entre els treballs, ceditats pels

mateixos artistes, per galeries d'art de Madrid i Barcelona així com pel MNAC, el Macba i el Museu de Valls, figuren originals de Miquel Barceló, Perejaume, Joaquim Vayreda o fotografies de Francesc Català Roca. Els responsables de la mostra destaquen que aquestes aportacions obren una nova etapa de col·laboració entre institucions per difondre l'art més enllà dels grans nuclis.

Publicat a : 324.cat. Notícia. Dijous, 6 de juny de 2013.

Enllaç: <http://www.324.cat/noticia/2132123/montsia/Lo-Pati-dAmposta-aborda-en-una-exposicio-la-construccio-del-paisatge-amb-obres-vingudes-de-Madrid-i-Barcelona>

13. Més Ebre. 07-06-2013

«Relat de Belles Coses Falses»

El centre cultural Lo Pati d'Amposta obrirà les portes aquest dissabte al vespre -i fins l'1 de setembre- l'exposició 'Relat de Belles Coses Falses', un conjunt d'obres visuals de diferents disciplines artístiques que volen plantejar una reflexió al voltant de la construcció del paisatge. Entre els treballs, cedits pels mateixos artistes, per galeries d'art de Madrid i

Barcelona així com pel MNAC, el Macba i el Museu de Valls, figuren originals de Miquel Barceló, Perejaume, Joaquim Vayreda o fotografies de Francesc Català Roca. Els responsables de la mostra destaquen que aquestes aportacions obren una nova etapa de col·laboració entre institucions per difondre l'art més enllà dels grans nuclis.

Publicat a : Més Ebre. Secció 'Actualitat'. Divendres, 7 de juny de 2013.

Enllaç: <http://www.mesebre.cat/hemeroteca/2013-06-07.pdf>

Relat de Belles Coses Falses

Dissabte 8 de juny es va inaugurar a Lo Pati l'exposició "Relat de Belles Coses Falses". En un continent versàtil i pensat per adaptar-se a la diversitat del contingut que pugui exposar, el seu comissari Albert López-Amor explicava a nombrosos artistes participants i assistents, la intencionalitat de la proposta expositiva: La invenció del paisatge per l'art. El paisatge, en si mateix, no existeix, sinó que és una invenció cultural.

Distingia entre natura i paisatge, apel·lant a l'anomenada "revolució copernicana de Wilde de l'estètica", que en el seu assaig "La decadència de la mentida" (1891) critica l'art realista del seu temps proposant amb la seva coneguda frase "la vida imita l'art molt més del que l'art imita la vida" transformar la tendència d'imitar en el treball artístic. I això, sobre la base que la naturalesa és indeterminada i només l'art la determina. Proposta que recull l'obra d'Alan Roger, pensador contemporani, que en el seu "Breu tractat del paisatge" ens parla de la irreductibilitat del paisatge a la seva realitat física i del seu origen humà i artístic. L'art com a mediador, el "meta" de la metamorfosi, de la metafísica paisatgística. "Artrealització" a la base de la percepció històrica i cultural de tots els nostres paisatges.

"El artista, cualquiera que sea, no tiene por qué repetir la naturaleza... El arte, según Lévi Strauss, constituye, en el más alto grado, esta toma de posesión de la naturaleza por medio la cultura, que es el tipo de fenómenos que estudia los etnólogos".

"En el fondo es como si el arte nos hablara hipócritamente: Larvatus prodeo. Yo también me acerco enmascarado. Sí, a veces, simulo imitar esta naturaleza, pero es para limitarla mejor en sus exorbitantes pretensiones, para contener su exuberancia y sus desórdenes, su tendencia entrópica, e imponerle, por mi parte, a través de la mirada, la sentencia del arte, las modas y los modelos de su aprehensión. La naturaleza es cada vez una función de la cultura y cada vez que impulsada por una aspiración al estilo Rousseau, intenta (la conciencia) retornar a la naturaleza, la cultiva".

Així, l'exposició Relat de Belles Coses Falses, a manera de precisament relat del paisatge (com a creació artística i cultural en quant aprehesa), ens mostra diferents paisatges a través d'una trentena d'obres d'èpoques, llenguatges i procedències molt diverses.

Artistes participants:

Carlos Aires, Rosa Amorós, Arquitectura, Miquel Barceló, Xavier Basiana i Jaume Orpinell, Basurama, Josep Berga i Boix, Francesc Català-Roca, Patrícia Dauder, Joan Fontcuberta, Francesc Guasch Homs, Albert Gusi, Pere Gussinyé, Juan Antonio Hernández-Díez, Jaume Mercadé, Joaquim Mir, Fina Miralles, Mariona Moncunill i

Rasmus Nilausen, Soriano Montagut, Julia Montilla, Palle Nielsen, Perejaume, Frederic Perers, Enrique Radigales, Job Ramos, Jorge Ribalta, Xavier Ribas, Francesc Ruiz, Txema Salvans, Alberto Schommer, Joaquim Vayreda.

L'exposició, que tal com va explicar el director del centre Blai Mesa porta preparant des de fa dos anys, val la pena visitar-la. S'agraeix l'esforç, tal com estan les coses, de poder gaudir de cultura en el seu estat més pur.

"Lo Pati" C / Gran Capità 38-40 Amposta fins al dia 1 de setembre del 2013. Divendres i dissabte de 17 a 20h i diumenge de 11:30 a 14h.

Publicat a : A cop de foc... Dilluns, 10 de juny de 2013.

Enllaç: <http://mariolanos.blogspot.com.es/2013/06/relat-de-belles-coses-falses-dissabte-8.html>

15. Imagina Ràdio

El Centre d'Art Lo Pati presenta una exposició sobre el paisatge amb peces cedides per tres museus i cinc galeries d'art

Cap lloc no és un paisatge si abans l'art no es fixa en ell i no el fixa en forma de representació artística. Aquesta és la idea que fonamenta Relat de Belles Coses Falses, que a través d'una trentena d'obres d'èpoques, llenguatges i procedències molt diverses, recorre i proposa diferents maneres de crear el paisatge.

Del 8 de juny fins l'1 de setembre el Centre d'Art Lo Pati acollirà aquesta mostra que, tal com ha explicat la regidora de Cultura de l'Ajuntament d'Amposta, Mar Panisello, "marcarà un abans i un després al nostre centre d'art, ens hem marcat un repte molt important amb aquesta exposició, i el resultat és increïble".

Així, obres vingudes del MNAC, del MACBA, el Museu de Valls i diverses galeries d'art de Barcelona i Madrid, o fins i tot cedides pels propis artistes; conviuen per

abordar el tema del paisatge com a tema artístic convertint l'exposició en un passeig artístic lligat al paisatge.

El comissari de l'exposició, Albert Martínez, ha destacat que amb "Relat de Belles Coses Falses" s'inaugura una nova manera de treballar entre les institucions, en un moment marcat per l'escassetat de recursos, cal "explorar altres vies per continuar fent activitat" i en aquest sentit ha assegurat que aquest sistema de col·laboració entre institucions públiques obre una "nova etapa".

La mostra combina pintura, escultura, fotografia i vídeo, i estructura els materials artístics en sis apartats que ofereixen pistes històriques, contemporànies i potencials, sobre el processos de gènesi del paisatge:

Verdolatria

Una al·lusió irònica a la fal·lera de cromatisme verd que inunda els discursos més convencionals sobre el paisatge. A la vegada, un recorregut que connecta determinades tradicions pictòriques del paisatgisme ?l'Escola d'Olot és la més conspícua? amb representacions contemporànies on el vincle del paisatge amb la natura no és sempre tan idíl·lic i amable com pinta la postal.

Regions espantoses

Imatges del rebuig, de l'indesitjable, de l'abandonament o del desconegut: de tot allò que ha estat invisible i negligit, subjecte a la indiferència, els menyspreu o la por, i que en determinat moment esdevé paisatge.

L'accés i paulatina consideració artística dels llocs marginals és un dels grans motors d'ampliació del catàleg paisatgístic.

El jardí

Etimològicament, un jardí és un clos tancat i protegit. Una imatge tranquil·litzadora que és a l'origen mateix de la construcció paisatgística. L'exposició ressegueix l'empremta del jardí, entorn plaent i ideal, en àmbits tan diversos com la cultura del lleure musical, les experiències de progrés social o determinades propostes d'urbanisme contemporani.

Terres promeses

L'anhel de trobar un món millor és cabdal en la invenció de paisatges: imatges plenes a vessar de possibilitats, de ganes de trobar escletxes que deixin passar un aire fresc i consolidar petits espais de llibertat, d'afirmació i de felicitat. Les nostres terres promeses tenen profunditat, ironia o humor, però potser el que millor les caracteritza és un alè de nostàlgia.

La pell

Les històries subjectives poden convertir-se en paisatge quan potencien la seva connexió amb un lloc. Les representacions de la identitat ?les ?ficcions del jo', com s'han anomenat en determinats moments del pensament contemporani? són essencials per entendre la creació actual. També ho són per comprendre alguns processos de creació paisatgística.

Cap a paisatges nous

L'últim apartat compendia el concepte central de l'exposició: sempre estem ideant paisatges nous, en un moviment continuat de construcció simbòlica que ens fa acumular imatges i marcs al corpus paisatgístic. Els camins d'aquesta creació són múltiples: la reflexió entorn la tecnologia, les estètiques relacionals, la memòria històrica... en general, qualsevol plantejament innovador que impliqui un procés de renovació constant de què i com mirem.

Emès a : Imagina Ràdio. I publicat a la secció 'Notícies' de la web.

Enllaç: <http://www.imaginaradio.com/noticia.php?id=6030>

1. Bonart. Exposicions. 02-06-2013

Revista Bonart. Diumenge, 2 de juny de 2013. Secció 'Exposicions'.

Enllaç: <http://www.bonart.cat/actual/relat-de-belles-coses-falses-a-lo-pati/>

2. Surtdecasa.

Surtdecasa. Publicat a 'Agenda'.

Enllaç: <http://surtdecasa.cat/ebre/agenda/relat-de-belles-coses-falses-exposicio>

3. gencat.cat Departament de cultura. 04-06-2013

Gencat.cat. Dimarts, 4 de juny de 2013. Departament de cultura.

Enllaç:

<http://www20.gencat.cat/portal/site/CulturaDepartament/menuitem.4f810f50a62de38a5a2a63a7b0c0e1a0/?vgnextoid=667cd2981746f110VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=667cd2981746f110VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=detall&contentid=7cd611733de0f310VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD>

4. Presspeople. 08-06-2013

Presspeople. Dissabte, 8 de juny de 2013.

Enllaç: <http://www.presspeople.com/nota/exposici-oacute-laquo-relat-belles-coses>

5. L'Informakis. 08-06-2013

Informakis. Dissabte, 8 de juny de 2013

Enllaç: <http://infomakis.com/?p=4945>

6. Domus. 10-06-2013

Domus. Dilluns, 10 de juny de 2013.

Enllaç: http://www.domusweb.it/es/noticias/2013/06/10/belles_coses_falses.html